

BIBLIOTECA ȘCOLARULUI

**LIVIU
REBREANU**

**PĂDUREA
SPANZURĂȚILOR**

LITERA

biblioteca școlarului

Liviu
REBREANU

PĂDUREA
SPÂNZURAȚILOR

INTERNĂȚIONAL
BUCUREȘTI — CHIȘINĂU

TABEL CRONOLOGIC¹

(de Nicolae GHERAN)

- 1885 27 nov. În satul Târlișuia (din fostul comitat Solnoc-Dobâca — azi județul Bistrița-Năsăud), se naște Liviu Rebreanu, primul din cei 14 copii ce vor veni pe lume în familia învățătorului Vasile Rebreanu și a Ludovicăi (născută Diuganu). Tatăl (1862—1914) se mai ocupă cu strângerea de folclor, colaborând la diferite gazete din Ardeal. În tinerețe, mama (1865—1945) era pasionată de teatru, fiind considerată “primă diletantă” pe scena Beceanului de baștină. Ambii părinți sunt arhetipurile Herdele- nilor din *Ion*.
- 1889 Familia se mută în comuna Maieru, pe valea Someșului. “În Maieru am trăit cele mai frumoase și mai fericite zile ale vieții mele. Până ce, când să împlinesc zece ani, a trebuit să merg la Năsăud, la liceu.” În scrierile de sertar, la început în limba maghiară, și apoi în limba română, multe amintiri din copilărie aduc pe prim-plan oamenii acestor locuri. Deși localizate în imaginarul Pripas (iden- tificat de cercetători cu Prislopul în care L.R. avea să locuiască

¹ Existența mai multor *tabele cronologice*, care, în ultimii ani, au însoțit diverse editări din opera lui L. R. (vezi "Biblioteca pentru toți" și colecția "Lyceum") ne-a determinat ca, respectând profilul volumului de față, să ne concentrăm în această cronologie asupra anilor de ucenicie ai scriitorului și, îndeosebi, asupra locului ocupat de nuvelistică în bibliografia creației lui. Lapidare, celelalte date au mai mult rostul de a fixa cadrul general în care se integrează nuvelistica, *exclusiv* pe parcursul existenței marelui romancier.

mai târziu), unele episoade din *Ion* vor păstra cadrul toponimic și onomastic al Maierului (*Cuibul visurilor*, cum mai este intitulat într-una din povestirile publicate de scriitor).

- 1891—1895 Urmează cursurile școlii primare. “Cele dintâi plăceri ale slovei tipărite și ale științei de carte tot în Maieru le-am avut, în forma primelor lecturi care m-au pasionat, *Poveștile ardelențești* ale lui Ion Pop-Reteganul, vreo cinci volume.”
- 1895—1897 Urmează două clase la Gimnaziul grăniceresc din Năsăud.
- 1897—1899 Transferat la Școala de băieți din Bistrița (“Polgári fiu iscola”), unde urmează încă trei clase.
- 1898 Îndrăgostit în clasa a IV-a de liceu, scrie “întâia și ultima poezie”.
- 1899 *iarna* Fascinat de o tânără actriță dintr-o trupă ambulantă ungurească (“ingenua trupei, de care m-am îndrăgostit nebunește”), scrie un vodevil după modelul celui văzut. Mai târziu, aflat în Budapesta, va cultiva, fără succes, același gen dramatic.
- 1900—1903 Urmează Școala reală superioară de honvezi din Șopron (Ödenburg, în nord-vestul Ungariei, lângă granița cu Austria).
- 1901 *iun*. La sfârșitul anului I, obține calificativul “eminent”. Ca și la Bistrița, manifestă o înclinație deosebită pentru studiul limbilor străine.
— La Brașov, apare povestea *Armeanul neguțător și fiul său Gherghel*, folclor prelucrat de Vasile Rebreanu (într-o colecție pentru copii).
- 1902 După abateri de la regulamentul școlii, este retrogradat din funcția de chestor. La sfârșitul anului II, primește doar “distincția simplă”.
- 1903 În anul III pierde și “distincția simplă”, din pricina mediei scăzute la “purtare”.
- 1903—1906 Urmează Academia militară “Ludoviceum” din Budap-

esta (deși se simțea atras de medicină, ale cărei cursuri presu-puneau cheltuieli inacceptabile). Din nou, în primul an primește distincția de “eminent”).

1906 *1 sept.* Sublocotenent, repartizat la regimentul 2 honvezi regali din Gyula, în sud-estul Ungariei. (Aici, pe lângă îndeletniciri ca-zone, are numeroase preocupări literare: lecturi, conspecte, proiecte dramaturgice.)

1907 Conspectează numeroase opere din literatura universală, speci-ficând, uneori, data lecturilor (25 apr., 2, 3, 7, 8 și 16 mai, 1, 2 iul.) Între scriitorii excerptați, clasici francezi, ruși, germani, ital-ieni, englezi, unguri. Li se adaugă câteva proiecte de literatură dramatică: *Vetélytársak — Örveny (Rivalii — Vâltoarea)*; [*Valkó főhadnagy — Locotenentul Valkó*]; *Gigi (Ghichi)*, ultimul cu per-sonaje inspirate din viața “intelighentei” nășăudene.

5 nov. Datorează pe o proză inspirată din mediul cazon (“fragment de roman”), reluare a unui conflict literar abordat anterior (Lo-cotenentul Valkó).

14—15 dec. Începe suita de amintiri din copilărie (portrete din Maieru), scrise la început în maghiară, reluate, mai târziu, în românește, proze nepublicate.

— Începe un *Journal* de lector, cu maxime, cugetări, conspecte din literatura universală (Shakespeare, O.Wilde, Schiller, Tols-toi, Hugo, Jokai ș.a.), din creația românească (Anton Pann), pre-cum și cu însemnări de cultură generală (în limbile germană, maghiară, franceză și română — limbi în care citea și scria curent).

20 dec.—6 febr. 1908. La Budapesta și Gyula scrie și transcrie cinci povestiri, în limba maghiară, din ciclul *Szamárlétra (Scara măgarilor)*, satire cu caracter anticazon (volum nepublicat).

1908 *ian.* Sub presiunea unor încurcături bănești, este forțat să demision-eze din armată; în prealabil, scriind în “arest la domiciliu”, se hotărăște să se dedice literaturii (*Journal*-ul surprinde acest mo-

ment).

18 febr. Revine în Prislop — spre disperarea părinților, care îl știuseră domn. (“Aici am luat contact cu țăranul român, aici l-am cunoscut mai bine, aici m-am împregnat de toate suferințele și visurile lui — lucruri care aveau să treacă mai târziu în literatura mea...”)

— Reia vechi proiecte (piese de teatru), precum *Ghichi*, și adaugă altele inspirate din viața țărănească: *Traiul*, *Osânda* ș.a. Citește multe cărți românești, urmărind îndeosebi îmbogățirea vocabularului, șlefuirea limbii literare

mart. Începe un caiet de *Schițe*, între care unele anticipează eroi și episoade din proza matură. Multe subiecte vor fi dezvoltate, la început, în cadrul nuvelisticii. (Datările ating limita 28 apr. 1909).

— Se angajează ajutor de notar în Măgura Ilvei, apoi în Nimigea. 2 sept. Din București primește vestea că piesa *Osânda* “va fi pusă în citire” (în cele din urmă va fi respinsă).

15 sept. Scrie povestirea *Codrea* [*Glasul inimii*]. În aceeași toamnă, termină și povestirea *Domnul Ionică*, reluare a unei proze mai vechi, din ciclul *Szamárlétra* [*Scara măgarilor*]. Cu aceste pagini se va adresa mai multor reviste literare de “peste munți” (trimitând scrisori lui G. Ibrăileanu la *Viața românească* din Iași, lui Mihail Dragomirescu la *Convorbiri critice* din București), precum și din Transilvania (corespondând cu O. Tăslăuanu de la *Luceafărul* din Sibiu).

1909 1 oct. La Blaj, în *Revista politică și literară* apare povestirea *Talerii* (ultima tipărită în Ardeal, înainte ca L.R. să se stabilească în capitala țării).

15 oct. Termină nuvela *Ofilire*, sub impulsul unor lecturi sado-veniene.

1 nov. Debut în presa românească: la Sibiu, în revista *Luceafărul*, condusă de O. Goga și O. Tăslăuanu, apare povestirea *Codrea*

[Glasul inimii]. În aceeași revistă, L.R. va mai publica nuvelele *Ofilire* (15 dec. 1908), *Răfuiala* (28 ian. 1909) și *Nevasta* (16 iun. 1911).

3 nov. Începe un nou jurnal de lector (*Spicuirii*), aplecându-se în mod deosebit asupra paginilor de critică și istorie literară din *Viața românească*, aparținând, mai ales, lui G. Ibrăileanu.

dec. Revine asupra amintirilor din copilărie, scrise la Gyula, de data aceasta sub influența lui Creangă.

1909 24 ian.—21 febr. Încearcă să traducă romanul *Război și pace* de Tolstoi (după o versiune germană).

Începutul anului. Funcționar la primăria din Vărarea.

18 apr. În traducerea lui, revista *Țara noastră* publică poemul *Moartea șoimului* de M. Gorki.

28 apr. Scrisoare din Prislop către Mihail Dragomirescu, propunându-i, spre publicare, o povestire.

20 mai Scrie novela *Mâna* (prima variantă a nuvelei *Ocrotitorul*), sub influența lecturilor din Cehov.

toamna Situație materială precară. Are convingerea că nu stăpânește cum se cuvine limba literară românească (“a trebuit să-mi dau seama că, dacă vreau să realizez ceva, trebuie să nimicesc în prealabil, în sufletul meu și în mintea mea, tot ce mi-au împrumutat atâția ani de mediu străin, tocmai la vârsta cea mai accesibilă tuturor influențelor, și că aceasta nu se poate împlini cu adevărat decât acolo unde voi respira o atmosferă românească, absolut pură și ferită de miasmele de până ieri, adică în Țară și mai ales în București”).

12—14 oct. “Întâiul meu contact cu literații români s-a efectuat cu prilejul unui congres al Astrei la Sibiu, unde am fost trimis ca gazetar român. Profitând de această unică ocazie, am și trecut dincoace, la București.”

15 oct. În capitala țării. ”Am sosit cu 300 de lei în buzunar.. Și

aici... aici... aici începe un capitol întunecat al vieții mele, o epocă grea, de luptă dârză cu mizeria și pasiunea de scriitor. [...] Am venit în contact cu toți corifeii literaturii de atunci. Gârleanu mai ales era marele prozator al epocii. În vremea aceea, am încercat acest gen nou de nuvele, care nu prea era înțeles de gingașii povestitori din jurul meu. Până atunci, nuvela era un fel de anecdotă, scrisă viu, curgător, cu înflorituri de stil, dar fără nici o preocupare a fondului sau a conflictului psihologic.”

16 oct. Prima datare pe o proză originală, după sosirea în București: *Volbura dragostei [Cântecul iubirii]*.

19 oct. Participă pentru prima oară, la o ședință a cenaclului literar condus de Mihail Dragomirescu, din care mai făceau parte I. Minulescu, E. Gârleanu, Cincinat Pavelescu, D. Nanu, Corneliu Moldovanu, N. Davidescu, Al. Stamatiad, M. Săulescu, M. Sorbul ș.a. Duce cu el o nuvelă, pe care însă nu apucă să o citească.

20 oct. Scrisoare de la Mihail Dragomirescu.”Iartă-mă că aseară am uitat de nuvela dumitale. E drept că, chiar de nu aș fi uitat, n-aș fi vrut să te expun la un nesucces, neștiind calitățile ei de mai înainte. Astăzi însă am citit-o și, te felicit, e foarte interesantă povestea și cu însemnate calități literare. Vrei s-o public în *Convorbiri critice*?”

25 oct. Debut în capitala țării: în revista *Convorbiri critice*, apare nuvela *Volbura dragostei [Cântecul iubirii]*. Ea deschide șirul unei însemnate colaborări: *Proștii, Culcușul, Golanii, Dintele* (1910).

6 și 11 nov. Scrisori de încurajare de la Mihail Dragomirescu. Se interesează îndeaproape de ce scrie, îl invită acasă și se oferă să-l ajute să dobândească o slujbă la un ziar.

— Angajat la *Ordinea* (redactor-șef Șt. Antim; în *Răscoala: Antimiu*).

1910 ian. Secretar de redacție la *Falanga literară și artistică*, condusă de Mihail Dragomirescu, funcție ce o va deține și la *Convorbiri*

critice (“funcții mai mult onorifice”).

ian. Pe baza convenției cu Austro-Ungaria, guvernul budapestan cere autorităților românești extrădarea gazetarului.

15 febr. Mandat de arestare; L.R. este depus la Văcărești.

mai Într-un *Memoriu* adresat autorităților românești, tânărul scriitor menționează că adevărata pricină a cererii de extrădare constă în activitatea sa publicistică pe care, anterior, o desfășurase în slujba “românilor de peste munți”.

4 mai ora 12 noaptea În închisoarea Văcărești, termină nuvela *Calcușul*.

25 mai Publicând în *Convorbiri critice* nuvela *Calcușul*, Mihail Dragomirescu ține să o prefățeze astfel: “Deși nu admitem cruditățile de termeni pe care autorul e nevoit să le pună în gura eroilor săi, totuși, publicăm această novelă, și încă la acest loc de onoare, fiindcă pe lângă o adâncime de concepție puțin comună, e remarcabilă prin pitorescul lumii zugrăvite, prin spiritul de observație, prin energia decepției și mai cu seamă prin originalitatea limbii.”

6 iul. După o lungă detenție la închisoarea Văcărești, este întemnițat la Gyula. Aici scrie *Golanii* și începe să traducă volumul de povestiri *Lelki kalandok* (*Aventuri spirituale*, Budapesta, 1908), al scriitorului maghiar Szini Gyula. Autorul îi era prieten și — după mărturisiri datând din acele zile (epistola lui L.R. către M. Dragomirescu, la 7 aug. 1910) — împreună ar fi scris mai multe lucrări (“pe când eram la Pesta”). Câteva titluri din volum, îndeosebi din ciclul *Biedermeier kepek* (*Tablouri Biedermeier*) vor fi publicate, peste ani, la București, în paginile *Universului literar* (1913) și în *Almanahul “Adevărul”* (1914).

11 aug. Proiect sumar al romanului *Zestrea*, datat în închisoarea din Gyula.

16 aug. Eliberat din închisoare, Curtea tribunalului de Apel socoate delictul ispășit după cele șase luni de temniță.

— Popas scurt la Prislop.

15 sept.— ian. 1911 Împreună cu Mihail Sorbul, scoate revista *Scena* (10 numere).

1911 apr. Numit secretar al Teatrului Național din Craiova, devine un colaborator de bază al lui Emil Gârleanu, la acea dată directorul instituției. Până în 1912, va avea îndeletniciri diverse: de la întocmirea repertoriului la reclama publicitară; de la traducerea unor piese (*Hoții* de Schiller și *Ofițerul* de Franz Molnar) la pregătirea revistei *Teatrul* (bilunară) etc.

iul. La Craiova sosește și Ștefana (Fanny) Rădulescu (viitoarea soție a scriitorului); ca artistă, va debuta pe scena teatrului din localitate, în piesa *Rapsozii*, de Victor Eftimiu (9 oct. 1911).

sept. La Iași, în revista *Viața românească*, apare nuvela *Filibaș [Ocrotitorul]*; o versiune anterioară (*Mâna*) fusese terminată, la 20 mai 1911, în București.

11 nov. La Orăștie, revista *Cosânzeana* deschide șirul colaborărilor cu L.R. (majoritatea retipăriri deghezate). Pentru început *Proștii* (la un an după tipărirea în *Convorbiri critice*), urmată de noi reeditări, în 1912—1913. Inedite: *Idilă de la țară* (1912), schiță neglijată la alcătuirea volumelor, și *Armeanul, Armeanca și clubul* (1913), pe care o va prelua în volumul cu titlul... *Idilă de la țară* (fără să fie totuna cu lucrarea amintită mai sus.)

1912 În *Almanahul Societății Scriitorilor Români* pe anul 1912, apare poemul în proză *Mărturisire* (amintit de Fanny Rebreanu, în volumul *Cu soțul meu*, ca discretă cerere în căsătorie); proza este o prelucrare a unui text maghiar, *Strófac (Strofe)*, aparținând prietenului său Szini Gyula.

15 ian. Presat de acute nevoi materiale, începe să publice în revista craioveană *Ramuri*, condusă de C. Șaban-Făgețel, încredințându-i proze minore; pentru început, *Ordonanța d-lui colonel (Din însemnările unui sublocotenent)*, traducere a unei mai vechi lucrări din ciclul *Szamárlétra (Scara măgarilor)*: Az

ezredes legénye (Ordonanța colonelului). În același an, vor mai apărea *Mărturisire* (reeditare) și *Cinema*.

19 ian./2 febr. Se căsătorește cu Fanny Rădulescu.

11 mart. Scrisoare către C. Șaban-Făgețel, elocventă pentru starea tinerilor căsătoriți: “Neavând la cine apela la Craiova, sunt nevoit să mă dedau la cerșetorie și cum n-am la altcineva aici afară de tine, sunt nevoit să mă cerșetoresc la tine, cu toate că mi-e nespus de penibil”.

20 apr. Cu schița *Strănutarea*, revista *Flacăra*, condusă de C. Banu, deschide șirul colaborărilor cu L.R.; în paginile primei serii, vor mai apărea: *Vrăjmașii*, *Baroneasa* și *Dumnezeu* (toate în 1912); în a doua serie a revistei, L.R. publică *Omul mic și oamenii mari* (1921); *La urma urmelor* (1922). Majoritatea titlurilor vor fi incluse în volume.

1 mai. ”Dezangajarea” soției de la Teatrul Național din Craiova (cf. *Registrul de procese-verbale*, 25 apr. 1912) îl determină să părăsească localitatea, stabilindu-se la București. (Artista va fi angajată la Teatrul Național, la intervenția lui I. Al. Brătescu-Voinești.) În Capitală va avea colaborări sporadice la ziare și reviste, fiind copleșit de greutatea materiale. Cei din Prislop îi cer ajutoare cu disperare (“acasă suntem 9 oameni”), deși învățătorul Vasile Rebreanu mai lucrează “ca cancelist” la avocatul Tudor Moisil.

vara Debut editorial : la Orăștie, apare volumul de nuvele *Frământări*, la “Librăria națională”, condusă de Sebastian Bornemisa. În sumar, producții literare tipărite în revistele *Luceafărul* și *Convorbiri critice*: *Dintele*, *Lacrima [Glasul inimii]*, *Culcușul*, *Ofilire*, *Răfuiala*, *Nevasta*, *Golanii*, *Cântec de dragoste [Cântecul iubirii]*, *Proștii*, *Filibaș [Ocrotitorul]*.

nov.—dec. Devine colaborator permanent al revistei *Rampa* (luni de vârf.)

1913 În timp ce desfășoară o susținută activitate de cronicar teatral, lucrează la romanul *Zestrea*, “înaintând dificil în acțiune” (nu s-

a păstrat nimic din această pretinsă variantă).

iul. După intrarea României în cel de-al doilea război balcanic (10 iul.), se angajează ca reporter la *Adevărul* (la sfârșitul războiului va fi concediat).

25 aug. Cu schița *Taclalele* (retipărirea schiței *Vrăjmașii*), revista *Universul literar* deschide șirul colaborărilor cu L. R. Mai mult decât în paginile altor publicații, aici vor fi retipărite, de regulă cu titlul schimbat, vechi schițe și nuvele, originale și “prelucrate”. Bibliografia scrierilor înregistrează astfel de colaborări în 1913, 1914, 1915. Câteva inedite: *Santinela* (1913); *Războiul. Însemnările unui sublocotenent*; *O scenă* (ambele în 1914); *Întâitul gropar* (1926); submediocre, vor fi “uitate” în paginile publicației.

7 dec. Proiect: *Răscoala*, dramă în patru acte.

1914 29 iun. Între titlurile de până acum, un nume nou: “*Ion. Roman. L. Rebreanu*” (notație datată pe verso-ul unei file oarecare; cf. *Arh. L. R., II, ms. 1*). Vor mai trece ani până când *Zestrea* uceniciei literare va apărea cu noul titlu în librării.

31 iul. La București apare cotidianul *Ziua* sub conducerea lui I. Slavici. Aici L.R. va publica, folosindu-se de pseudonime, cronici dramatice.

17 sept. Dată pe piesa *Jidanul* (trei acte), cu tematică antinaționalistă.

21—28 sept. În *Universul literar* apare studiul *Revoluția lui Horia, Cloșca și Crișan*.

oct.—nov. Redactor la *Scena*.

1915 Scrie povestirea istorică *Horia, Cloșca și Crișan*.

26 aug. Termină nuvela *Hora morții*.

1916 *apr.* La București apare volumul *Golanii* (Nuvele și schițe), cu o prefață semnată de Mihail Dragomirescu, în editura H. Steinberg. Volumul reia majoritatea pieselor incluse în *Frământări*

(1912), adăugând trei inedite. Sumarul: *Golanii*; *Cuceritorul*; *Ocrotitorul*; *Proștii* [inedită]; *Dintele*; *Cerșetorul* [inedită]; *Culcușul*; *Nevasta*; *Strănutarea*; *Pozna* [inedită].

9 mai—24 iul. Scrie și transcrie comedia *Cadrilul*.

— În nr. 13 din “Biblioteca Căminul” (București, H. Steinberg) apare volumașul *Mărturisire* (Nuvele și schițe). În sumar: *Mărturisire* [inedită]; *Răfuiala*; *Vrăjmașii*; *Lacrima* [*Glasul inimii*]; *Armeanul* [*Idilă de la țară*]; *Talerii* [inedită]; *Cântec de dragoste* [*Cântecul iubirii*]; *Cearța* [inedită].

27 aug. România declară război Austro-Ungariei. Fostul ofițer se oferă voluntar în armata română, dar nu i se aprobă cererea. În aceeași zi, reia *Zestrea*.

5 nov. Termină nuvela *Catastrofa*.

6 dec. Armatele germane ocupă Bucureștiul. ”Fugarul” se află într-o situație dificilă. Închis în casă, continuă să scrie la *Ion*.

1917 12—13 mai Fratele său Emil, ofițer în armata austro-ungară, este acuzat de crimă de dezertare și spionaj, fiind condamnat la moarte (ecouri în lumea romanului *Pădurea spânzuraților*).

14 aug. Termină prima versiune a romanului *Ion*.

27 sept. La București, apare cotidianul *Scena*, în care L.R. va publica articole de teatru.

1918 23 ian. În Bucureștiul ocupat de trupele germane, ziarul *Lumina*, condus de C. Stere, publică schița *Bibi* (manuscrisul este datat 19 aug. 1915 și poartă dedicația “Pentru Puia, când va fi mare”). Tot aici, în lunile febr. și mart. vor mai apărea: *Norocul*; *Soacra Sfântului Petru*.

primăvara Arestat și anchetat de autoritățile de ocupație, izbutește în cele din urmă să fugă.

mai Ajutat de socialiști, trece în Moldova, locuind o vreme la Iași.

1 aug. Plan detaliat al romanului *Șarpele*, pornind de la drama poezilor Șt. O. Iosif și D. Anghel, ambii îndrăgostiți de Natalia

Negru.

toamna Proiectează un volum de nuvele, anticipând, prin atmosferă, problematica romanului *Pădurea Spânzuraților*.

nov. Revine în București.

18 dec. Începe povestirea *Calvarul* (pe care o va termina în mart. 1919).

1919 20 febr. Începe o primă redactare a romanului *Pădurea spânzuraților*.

5 apr. În magazinul ilustrat lunar *Lectura pentru toți* apare nuvelela *Catastrofa*.

3 mai. Cu schița *Pozna* L.R. începe șirul colaborărilor în revista *Sburătorul*, condusă de E. Lovinescu. În paginile publicației, vor mai apărea, în același an: *A murit o femeie*; *Cântecul lebedei*; *Divorțul*; un fragment din *Calvarul*, iar în 1920, *Ițic Ștrul, dezertor*; *Ghinionul*.

— La “Universala-Alcalay” apare volumul *Calvarul*, confesiune literaturizată despre propriile avataturi din timpul primului război mondial (singura ediție antumă).

vara Călătorie cu soția în Transilvania, documentându-se îndeaproape în legătură cu sfârșitul tragic al lui Emil. Reîntors la București, încearcă să scrie la *Pădurea spânzuraților*, fără să izbutească.

nov. Începe să transcrie romanul *Ion*.

29 dec. Premiera comediei *Cadrilul*.

— Un nou volum de nuvele (edite și inedite) : *Răfuiala*, apărut la “Universala-Alcalay”. În sumar: *Bibi. Poveste de copii mici pentru oameni mari* [inedită]; *Cântecul iubirii*; *Norocul*; *Talerii*; *Cearta*; *Glasul inimii*; *Soacra Sfântului Petru*; *Idilă de la țară*; *Ofilire*; *Barba* (imitație); *Țăranul și coasa* (imitație); *Răfuiala*. (Cele două imitații se publică pentru prima oară în volum.)

1920 20 nov. Apare romanul *Ion*, prima capodoperă din monumenta-

- la creație rebreniană (în timpul vieții scriitorului, va fi retipărit în 1921, 1923, 1925, 1927, 1930, 1939, 1941, 1943).
- Academia Română va acorda scriitorului marele premiu Năsturel.
- 1921 În editura “Viața Românească” apare volumul *Catastrofa* (Trei nuvele). În sumar: *Ițic Ștrul, dezertor* [inedită]; *Hora morții; Catastrofa* [inedită].
- Publică cronici dramatice în *Viața românească*.
- În nr. 1—3 din “Biblioteca universală” a editurii Alcalay și Calafeteanu, apare *Norocul* (Schite și nuvele). În sumar: *Norocul; Strănutarea; Ițic Ștrul, dezertor; Cuceritorul; Bibi. Poveste de copii mici pentru oameni mari; Cerșetorul; Soacra Sfântului Petru*.
- În colecția “Scriitorii români contemporani. Pagini alese”, tipărită de “Casa Școalelor”, apare volumul *Nuvele și schite*. În sumar: *Proștii; Dintele; Ocrotitorul; Nevasta; Catastrofa*; volumul se deschide cu prezentarea unor date biografice.
- Începe prima versiune integrală a romanului *Pădurea spânzuraților* (pe care o va termina la 27 iun. 1922).
- 1922 5 iul—17 nov. Transcrierea romanului. *iarna* Apare *Pădurea spânzuraților*. Cartea va primi “Marele premiu al romanului”. (Va fi reeditat în 1922, 1925, 1926, 1928, 1929, 1932, 1940.)
- În editura lui H. Steinberg din București apare a II-a ediție din *Golanii* (Nuvele și schite), cu ilustrații de Fr. Șirato. (Același sumar din 1916.)
- 1923 12 apr. Premiera comediei *Plicul*.
- Ales vicepreședinte la Societatea Scriitorilor Români.
- 2 iul. Începe prima versiune a romanului *Adam și Eva*.
- În revista *Lamura* apare nuvela *Cumpăna dreptății*.
- 1924 15 nov. Împreună cu Al. Dominic, publică

- săptămânalul *Mișcarea literară* (până în oct. 1925).
 — O nouă reeditare : *Trei nuvele*, la editura “Cultura Națională”.
 În sumar: *Catastrofa; Ițic Ștrul, dezertor; Hora morții*.
- 1925 *14 ian.* Sfârșește prima versiune a romanului *Adam și Eva*.
mart. Termină și versiunea pentru tipar.
mai Apare romanul *Adam și Eva*.
 — Editura “Cartea Românească” din București tipărește a III-a ediție din *Golanii*. Sumar revăzut: *Proștii; Dintele; Bibi* [inedită]; *Norocul* [inedită]; *Cuceritorul; Nevasta; Cântecul iubirii; Strănutarea; Vrăjmașii* [inedită]; *Soacra Sfântului Petru* [prelucrare inedită]; *Idilă de la țară* [inedită]; *Ocrotitorul; Culcușul; Cerșetorul; Pozna; Golanii*.
 — Este ales președinte al Societății Scriitorilor Români.
- 1926 *17mart.* Premiera piesei *Apostolii*.
sfârșitul anului Plecând de la proiectul unei nuvele (*Nebunul*), plănuiește volumul *Ciuleandra*.
- 1927 *2—10 mart.* Scrie prima versiune a romanului pomenit mai sus.
9 iul.—8 aug. A doua versiune manuscrisă.
 — Apare *Ciuleandra* (reeditări în 1927, 1928, 1934, 1941, 1942).
 — Un nou volum, cvasi-inedit: *Cuibul visurilor* (Nuvele și schițe), editat de “Casa Școalelor”. În sumar: *Cuibul visurilor; Omul mic și oamenii mari; Cumpăna dreptății; La urma urmelor; Cântecul lebedei; Ghinionul; Dumnezeu; Fiara; A murit o femeie* [toate inedite, “parabola” *Dumnezeu* fiind după Lev Tolstoi]; *Răfuiala; Țăranul și coasa* [imitație].
 — În colecția “Manuscriptum” apare volumul *Cântecul lebedei*, cuprinzând facsimilul manuscriselor *Cântecul lebedei* și *Cuibul visurilor*; volumul se deschide cu o scurtă biografie a lui L. R. și cu un portret al său desenat de pictorul Jean Al. Steriadi.

- 1928 *aug.* Începe romanul *Crăișorul*.
dec. Este numit director al Teatrului Național din București, funcție ce o va deține vreme de un an.
 — În nr. 1150—1150 bis din colecția “Biblioteca pentru toți”, apare volumul *Cântecul iubirii* (Nuvele și schițe), la editura “Universala-Alcalay”. În sumar *Cântecul iubirii; Bibi; Vrăjmașii; Pozna; Catastrofa*.
 — Editura “Cartea Românească” din București publică a IV-a ediție din *Golanii*. (Același sumar din 1925.)
- 1929 La însărcinarea primului ministru, lucrează la proiectele de organizare a Direcției Educației Poporului, al cărei conducător va deveni la începutul anului următor.
 — Apare romanul *Crăișorul* (va fi reeditat în 1930, 1940, 1942, 1944).
 — Scriitorului i se conferă Premiul Național pentru proză.
- 1930 *19 nov.* În urma unor cumplite dezamăgiri înregistrate în conducerea treburilor publice, L.R. demisionează din conducerea Direcției Educației Poporului.
 — Cumpără o casă și o vișoară la Valea Mare (lângă Pitești), unde vor fi scrise majoritatea cărților sale de acum încolo.
- 1931 Scrie și editează (*25 iulie*) volumul *Metropole*, cu însemnări de călătorie (Berlin, Roma, Paris).
12 aug.—28 sept. Variantă abandonată din *Răscoala*.
- 1932 *20 febr.* Tipărește, la București, *România literară* (apare până la 6 ian. 1934).
 — O nouă reeditare: *Ițic Ștrul, dezertor* (Trei nuvele cu 30 gravuri în lemn de Paul Konrad Honich), la “Cartea Românească”. În sumar: *Ițic Ștrul, dezertor; Catastrofa; Fapt divers* [Hora morții].
8 mai—11 dec. Scrie versiunea definitivă a romanului *Răscoala*.

- sfârșit dec.* Apare romanul.
- 1933 *25 dec.* În *Cuvântul*, o nuvelă inedită : *Umbre*.
- 1934 *22 ian.*—*30 apr.* Scrie versiunea pentru tipar a romanului *Jar*, ce se va tipări până la finele anului (reeditări în 1939, 1941, 1942, 1944).
- 1935 În volumul *Nuvele inedite*, culegere din creația prozatorilor contemporani, L.R. publică, la Editura “Adevărul”, povestirea *Dincolo*, reluată peste ani în *Amalgam* (1943).
- 1936 Apare volumul *Calea sufletului* (Trei povestiri), fragmente din romanul *Adam și Eva*.
— În nr. 14 din colecția “Cartea Satului” apare culegerea de nuvele *Oameni de pe Someș*, la Editura Fundațiilor Regale. În sumar: *Dumnezeu; Cerșetorul; Proștii; Răfuiala; Nevasta; Pozna; Dintele; Hora morții; Cuibul visurilor*.
- 1937 *1 mart.*—*11 iul.* Versiunea abandonată a romanului *Gorila*.
18 iul. Reia cartea de la început.
- 1938 *iun.* Apare romanul *Gorila*.
- 1939 *26 mai* După multe tergiversări, este ales membru al Academiei Române, la propunerea lui Mihail Sadoveanu.
- 1940 *mart.* Apare romanul *Amândoi*.
- 1941 *începutul anului.* Este numit din nou director al Teatrului Național.
— Acceptă numirea de director al cotidianului *Viața* (fără o participare esențială).
- 1942 *ian.* Conferințe despre cultura românească la Berlin, München, Stuttgart, Leipzig, Dresda, Görlitz, Breslau, Viena.
mart. La Zagreb și Weimar, călătorii prilejuite de constituirea societății culturale pan-europene. Aici va susține că “nu vrem nici un fel de politică, ci numai literatură”.
- 1943 Apare volumul *Amalgam* (articole, studii, conferințe, cronici

dramatice și o nuvelă: *Dincolo*).

1944 4 apr. Grav bolnav, se retrage la Valea Mare, fără să mai revadă vreodată Bucureștii (un control radiologic semnalase, încă din ian., “opacitate suspectă la plămânel drept”).

7 iul. Din *Jurnalul* său: ”Perspective puține de salvare, dată fiind vârsta mea, chistul din plămânel drept, emfizemul vechi și bronșita cronică“.

— În nr. 9 din colecția “Cartea refugiatului ardelean”, apare o culegere de *Nuvela* (cu chipuri desenate de Aurel Jiquidi), sub auspiciile Căminului cultural Avram Iancu al refugiaților ardeleni. În sumar : *Pozna; Nevasta; Răfuiala; Proștii*.

1 sept. Încetează din viață la Valea Mare, în vârstă de 59 de ani. Peste câteva luni va fi deshumat și reînhumat la Cimitirul Belu din București.